

► 15 Septiembre, 2015

Obres de la sèrie dels ninots, en l'exposició de Bigas Luna al Museu Can Framis de la Fundació Vila Casas ■ ORIOL DURAN

Can Framis inaugura l'exposició més important a Barcelona amb obra plàstica del malaguanyat director de cinema Bigas Luna

Entre la pedra i la flor

Montse Frisach
 BARCELONA

Deia Bigas Luna (1946-2013) que un creador ha de ser "dur com una pedra i sensible com una flor". I, a part de la seva cinematografia, així és la seva obra plàstica, dura i fràgil a la vegada, fortament arrelada a la natura i als processos vitals de l'ésser humà.

Bigas Luna és conegut com a director de cinema, però tota la vida va dibuixar i pintar, i més tard fins i tot va realitzar instal·lacions i videoart. Explica la seva viuda, Celia Orós, que Bigas Luna dibuixava tota l'estona: a casa, als hotels o mentre esperava als aeroports i a les estacions de tren. El seu diari també era en format de dibuix. "Anava pel camp, veia un bassal, deia que era una obra d'art i el fotografava", recorda Orós. Una actitud que recorda la del seu admirat Joan Miró.

Malgrat que la seva obra es va veure amb bastanta regularitat en galeries i centres d'art, sobretot en els últims anys de la seva vida, mai se li havia organitzat, al director de *Jamón jamón*, a la seva ciu-

tat natal, Barcelona, una exposició tan àmplia com la que ara presenta el Museu Can Framis de la Fundació Vila Casas. No és una retrospectiva, aclareix el que va ser el seu galerista a la desapareguda Galeria Metropolitana, Pere Soldevila, ja que falten les obres dels primers anys, quan Bigas Luna estava més imbuït de l'art conceptual amb amics artistes com, per exemple, Àngel Jové, inquietant protagonista de *Bilbao*. La mostra posa de manifest la diversitat de suports que utilitzava el cineasta. Per ell no existien límits entre les disciplines artístiques.

Reciclatge de guions

Bigas Luna fins i tot acabava reciclant els fulls de paper que havia fet servir per escriure i reescriure els seus guions, així com notes de treball, per construir les seves obres. En els papers de guions hi dibuixava o hi enganxava coses. També deixava munts de fulls de guions al pati de casa seva, amb una pedra a sobre, i esperava que el temps i la intempèrie fessin la seva feina. En la mostra es poden veure au-

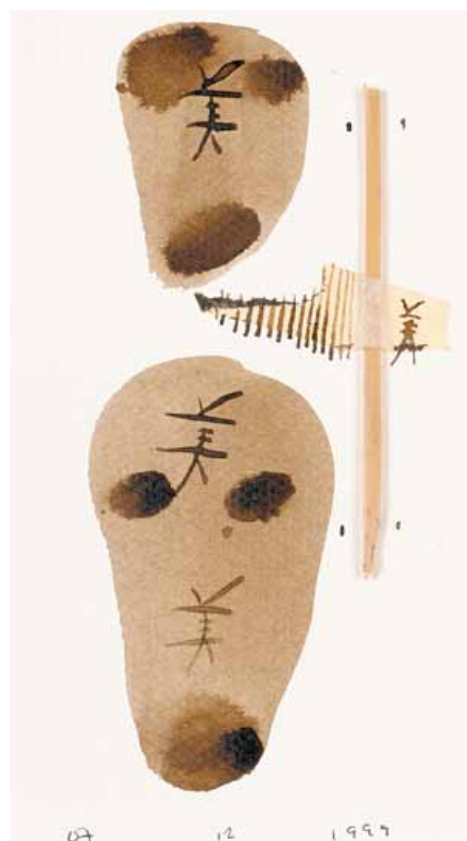
tèntiques escultures, fruit d'haver deixat a fora de casa piles de papers durant deu anys. Però l'aspecte més tel·lúric i primitiu de Bigas Luna no es contradïu amb el seu interès per les noves tecnologies.

Detalls ampliat

El 2001 el cineasta va presentar el projecte *Microcosmos*, en què, aprofitant la primitiva tecnologia digital, deixava que l'espectador triés un detall d'una obra per crear-ne una de nova en una impressió digital de gran qualitat. En la mostra també s'exhibeixen gairebé 600 dels petits rostres de la sèrie *Cares de l'ànima*. N'hi ha 4.500.

En el videoart, Bigas Luna va excel·lir en obres com *Collaret de mosques*, inclosa en l'exposició. Bigas citava Miró, Beuys i Goya com artistes que l'havien influenciat, però la seva viuda va més enllà: "La vida era el seu principal referent, en el seu inici i en el seu final." ■

*Bigas Luna. Més de Bigas i més de Luna. CAN FRAMIS. ROC BORONAT, 116-126. BARCELONA. FINS AL 20/12

Un dels dibuixos de la sèrie 'Cares de l'ànima', dels quals n'hi ha 4.500 de diferents ■ BIGAS LUNA